

Müebbet

– MehmetKURNAZ · 05 Eylül 2020

MÜEBBET

Dünya dediğin ne ki; bir ömürlük müebbet,
Ömür ebed kapısı, her can canana gider.
Girdabındadır yürek, medet Allah'ım medet,
Bir gülle başlar hayat, virgülle devam eder.
Işığa gözlerini kapayan ne bilecek?
Güneşin nerden doğup, nereden battığını.
Kaderin çizgisini var mı başka silecek?
Katamaz hiç bir canlı, ruhuna kattığını.

Sabır tespihlerinde, şükür dillenir elbet,
Dünya dediğin ne ki; bir ömürlük müebbet.

Manalar aleminin ikliminde yaşarsan,
Hakikati bulursun, vuslat bahara kalmaz.
Açarak ellerini ona doğru koşarsan,
İki cihanda senden daha mutlusu olmaz.
Her yanımızda o var, düşüncede, fikirde,
Olmadığı mekânda, hayatlar günü birlik.
Aşkî aşktan da büyük, az geliyor zikir de,
Onsuz yürek zavallı, olmaz huzurla dirlik.

Aşk ile dize gelir, dağlar delinir elbet,
Dünya dediğin ne ki; bir ömürlük müebbet.

Asrın dehlizlerinde arıyorken ben beni,
Sana ulaşmak için, yapıldı rükû sücut.
Gül den kokunu aldım, gülşende buldum seni,
Ben sende sen gibiydim, olduk vahdet- i vücut.
Bir yanım Nil'dir benim, diğer yanım Sakarya,
Başım iner secdeye, ben miraca çıkarım.
Aşkın muhaciriyim, gezerim Mekke, Konya,
Zulmün duvarlarını aşkın ile yıkarım.

Dađına kaf diyenin közü küllenir elbet,
Dünya dediğin ne ki; bir ömürlük müebbet.

Dile pelesenk ise, adın kalbe yazılır,
Devlerle savaşırken devleşirmiş cüceler.
Hakikat aynasında düşe mezar kazılır,
Nur yağarken göklerden, aydınlanır geceler.
Ne yazık ki ! İnkârda, mantık fukaraları,
Akılları sürgünde, düşünceler karanlık.
Hocaları iblismiş, giymişler karaları,
Bilmezler mecalleri sadece bir boranlık.

Gerçeđin silgisiyle her řey silinir elbet,
Dünya dediğin ne ki; bir ömürlük müebbet.

Her şeyim ona ayan sırların sahibi o,
Anlamak istiyorsan, görebilmek için bak.
Ol derse her řey olur, dertlerin tabibi o,
Tutuşayım sevginle, aşkını kalbimde yak.
Her vurgun bir çentiktir, alnında çizgi çizgi,
Sevdanın yolcusuyum, aşk benim vebalimdir,
Dudağımda hoyratın, dilimdeki son ezgi,
Soruyorsan işte bu, hal-i pür melâlimdir.

Her kışın sonu bahar, bu da bilinir elbet,
Dünya dediğin ne ki; bir ömürlük müebbet.

Sabır tespihlerinde şükür dillenir elbet,
Aşk ile dize gelir, dağlar delinir elbet.
Dađına kaf diyenin közü küllenir elbet,
Gerçeđin silgisiyle her řey silinir elbet.
Her kışın sonu bahar, bu da bilinir elbet,
Dünya dediğin ne ki; bir ömürlük müebbet .

28.07.2013